

ලංකා

සංස්කෘතිය

සංස්කෘතිය

(ဆန်ကော) ဇကော တစ်ချက်ကယ်နဲ့ ...

ပြောစမတ်ရယ်တွင်

တော ... အမှတ်နဲ့ ဆင်ဝင်သလို ...

အမြင်က ထင်ရှား...

တမင်မမှားခဲ့မှ တော့ ...

ဆင်းသွားတိုင်း ... လမ်းမဖြစ်ချေဟု ...

ဆန်းသစ်တဲ့ တစ်နေ့ဦးမှာ

မေရူးအောင် ဒီမောင်နှောက်ခဲ့ရင်ဖြင့်

တောက်တဲ့ အသွင်လို ကွယ်ရာမှာ ကပ်ပါ့မယ်

ဖယ်ခွာလှည့် တစ်ရပ်ကြေးမှ ...

"အောက် ... အဲ့ ..."သံပေး။

အခန်း(၁)

"တောက်"

လက်ပွေ့အိတ် ခုတင်ပေါ် ပေါက်ချပြီး တောက်ခေါက်သံကြောင့် ...
ခင်မြဇင် ကိုယ်လေးကျုံ့ကာ လှမ်းကြည့်သည်။ ။

"ငါ့အတွက် သံပုရာရည် ချဉ်ချဉ်လေး လုပ်ပေး"

"ဟုတ် ... မမ ..."

ခင်မြဇင် အခန်းထဲက ထွက်သွားမှ သူမကိုယ်ကို ခုတင်ပေါ် အရုပ်
ကျိုးပြတ် ချကာ ထိုင်လိုက်သည်။ ။

ရေချမ်း

နာမည်နှင့် ဘယ်လိုမှ မလိုက်ဖက်အောင် တော်တော် စိတ်အနှောင့်
အယှက် ဖြစ်တဲ့ လူ။

နေညိုညို၏ လှသော နှုတ်ခမ်းများ ဆီမှ ဟားခနဲ တိုးတိုးမြည်တမ်း
ကာ အိပ်ရာပေါ် ပက်လက်လှန်လိုက်မှ ဖုန်းက မြည်လာသဖြင့် ထထိုင်
ကာ ဖုန်းလက်ခံလိုက်သည်။ ။

"ဟယ်လို"

"..."

"ရှင် ..."

"... .."

နေညီညီ၊ ဖုန်းပိတ်ပြီး ရူးချင်နှမ်းချင်သလိုဖြစ်ကာ ထရပ်သည်။ ။ ပြီးတော့ ပြန်ထိုင်ကာ ... ရေချမ်း ဆိုသော် လူကို ခပ်ပျစ်ပျစ်ကလေး ကျိန်ဆဲနေတော့သည်။ ။

နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေး လူကြီးမင်း၏ ရုံးခန်းထဲမှာ "ဇကော"တစ်ချပ် ကျန်ခဲ့လို့ တဲ့။ ။ အဲဒီဇကောက မြန်မာပြည်က မန်နေဂျာ နေညီညီရဲ့ ဇကောပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ စဉ်းစားမိပြီး တည်းခိုခန်းကို ပို့ပေးတာပါတဲ့ ...။

သေရော ...။

နေညီညီဆိုတဲ့ မိန်းမက ဒီ "...ဇကောတစ်ချပ်ကို ဘာလုပ်ဖို့ လူကြီးမင်းရုံးခန်းထဲ ယူလာရမှာ လဲ။

သန်းနှစ်ထောင်လောက် ရှယ်ယာပိုင်လို့ Top Company မှာ မန်နေဂျင်းလုပ်နေတဲ့ မိန်းမက ဒီ "..." ... ဟား ... သေစမ်း။

"မမ ... သံပုရာရည် ရပါပြီ"

"အဲ့ဒီမှာ ထားခဲ့ ...၊ ရေချမ်းကို ဧည့်ဆောင်မှာ ထွက်စောင့်ခိုင်းစမ်း"

"ဟုတ် ..."

တရုတ်လူမျိုး ကိုယ်စားလှယ် နှစ်ယောက် ရောက် လာပြီး သူမေ့ကျန်ခဲ့သော ဇကောချပ်အား လာပေး၍ ... "ရှဲရှဲ"လုပ်လိုက်ရသော်လည်း စိတ်ထဲမှာ ခိုးထုပ်ခိုးထည်နဲ့ အမိခံထားရသလို အံ့ပြီးအူနေသည်။ ။

ဤခရီးစဉ်အား တရုတ်ဘာသာစကား အထူးကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် လိုက်ပါလာခဲ့သည့်အတွက် ဒီနေ့က ပထမဦးဆုံး ပျော်ရွှင်ရသည့်နေ့ ဖြစ်သလို ပထမဦးဆုံး စိတ်ညစ်ရသည့် နေ့တစ်နေ့လည်း ဖြစ်လည်း ဖြစ်သွားရသည်။ ။

"သား နယ်စပ်ခရီးစဉ်ထဲ တရုတ်ပြည်ထဲရောက်မှာ အမေ ဘာလက် ဆောင်လိုချင်လဲ"လို့ မေးတော့ ...။

"ဇကော ကောင်းကောင်း တွေ့ရင် ဝယ်ခဲ့ ... "တဲ့ ။

အင်းလေ ... အမေ့ဘဝမှာ ဇကောထက် မက်မောစရာကောင်းတာ ဘာများ ရှိလို့ လဲ။

အမေ ပြန်ပြောပြ၍ ရေချမ်းသိသည် ။ အမေက ဇကော(ဆန်ကော) တစ်ချပ်နှင့် လူဖြစ်ခဲ့ရသူ။ မွေးချင်းမောင်နှမ ငါးယောက်ထဲက အကြီး ဆုံးသမီးဖြစ်သော အမေသည် မလုံလောက်သော ဖခင်၏ ဝင်ငွေအား ကူပံ့ဖို့ ဆန်ကောတစ်ချပ်ကို အရင်းပြုခဲ့သည် ။ ပုစွန်တောင် ဈေးပွဲရုံ တွေမှာ "ခင်စိန်" ဟု မေးလျှင် သိနိုင်သည် ။

ဆန်ပြာ၊ ဆန်ရွေး၊ ပဲရွေး၊ ပဲလှေ ... အမေ့ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ရိုးသား ကြိုးစားမှုအား ပွဲရုံမန်နေဂျာတွေ အသိအမှတ်ပြုကြသည် ။ စာမတတ် သော်လည်း စကားပြော မွန်ရည်သည် ။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ဖြစ်လင့်က စား အမေ့ရုပ်ရည်က ထူးခြားသည် ။ အဲဒါကြောင့်ပဲ အဖေနှင့် အကြောင်းပါခဲ့ရသလား မပြောတတ်။

ပွဲရုံတာလီ စာရေးလေး အဖေနှင့် အမေတို့ ဘဝက အိမ်ထောင်ကျ သွားသော်လည်း ထူးခြားပြီးတော့ ပြောင်းလဲမသွား။ ပွဲရုံမှာ ပင် အဖေ က တာလီမှတ် ... အမေ ဆန်ရွေး၊ ပဲရွေးရင်းနှင့်ပင် ရေချမ်းကို မွေးဖွား လာခဲ့သည် ။

ရေလိုအေးချမ်းစေချင်သော ဆန္ဒနှင့် ... ရေချမ်းဟု နာမည်ပေးခဲ့ ကာမှ ရေချမ်းဘဝက မအေး။ သူ့ကို မွေးပြီး(၂)နှစ် အရွယ်မှာ ပင် ဖခင် ဖြစ်သူ အဆုတ်ကင်ဆာဖြင့် ဆုံးပါးသွားခဲ့သည် ။ အမေ့လက်ထဲမှာ ဆန် ကာချပ်က ပို၍ မြဲသွားသည် ။ (၂) နှစ်အရွယ်ကတည်းက သူကျောင်း

ပြီးသည် အထိ ဆန်ကော တစ်ချပ်နှင့် အမေ ရုန်းကန်ခဲ့ရသည်။ ။

ယခုတော့ သူ၏ ကုမ္ပဏီခလစာနှင့်ပင် သားအမိနှစ်ယောက် ဝမ်းအေးနိုင်ပြီဖြစ်၍ အမေ နားခွင့်ရနေပါချေပြီ။ သို့တိုင် ... "ဧကော ကောင်းကောင်း တွေ့ရင် ဝယ်ခဲ့" ...တဲ့ ...။

သူ့အတွေးဖြတ်ကာ ပင့်သက်ရှိက်မိသည်။ ။

ထို့နောက် ခုတင်ဘေးမှာ ကပ်ထောင်ထားသော ဆန်ကောချပ်ကို ယူကြည့်လိုက်ပါသည်။ ။ ဆန်ကောတစ်ချပ်လုံး ကြိမ်တစ်မျိုးတည်းနှင့် ရက်လုပ်ထားပြီး တရုတ်လုပ်မှုပညာ၏ အံ့မခန်း အကွက်ဖော် ခြယ်သမှုက သပ်ရပ်လှပမှုအပြင် တောင့်တင်းခိုင်မာမှုပါ ပေါင်းစပ်ထား၍ အမေ မြင်လျှင် ဘယ်လောက်များ ဝမ်းသာလိုက်မလဲဟု တွေးကာ ပီတိဖြစ်မိသည်။ ။ တစ်ဘဝလုံး သွေးသောက်ရဲဘော် ဖြစ်ခဲ့ရသော ဒီဆန်ကောချပ်ကို အမှတ်တရ သိမ်းမှာ သေချာသည်။ ။

တွေးကြည့်လျှင် သူ့ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်နေသည်။ ။ သူဒီဘဝ၊ ဒီဝင်ငွေမျိုးရနိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ အမေ့ကျေးဇူးနှင့် ထပ်တူထပ်မျှသည် ဆန်ကောချပ်ကလည်း ရှိနေသည်။ ။ အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် ဘုရားကျောင်းဆောင်အောက်မှာ ချိပ်ဆွဲထားလိုက်မည်ဟု တွေးနေခိုက် အခန်းတံခါးခေါက်သံကြောင့် ဆန်ကောကို ခုတင်ပေါ်မှာ ချထားခဲ့ကာ အခန်းတံခါး ဖွင့်ကြည့်သည်။

ကြယ်ခေါင်ည၏ လှပသည့် မြင်ကွင်းအား ဆယ့်နှစ်လွှာမြောက်
ဧည့်ခန်းဆောင်မှ စီးမိုးကြည့်မြင်ကာ အပန်းဖြေနိုင်သော်လည်း နေညို
ညို၏ အမြင်အာရုံထဲ ဆန်ကောတစ်ချပ်သာ မြင်ပြီး ရင်ထဲက ဒေါသကို
အနိုင်နိုင် မျိုချနေရသည်။ ။

"မမ ... ကျွန်တော် ရောက်ပါပြီ"

သူမ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်ပြီးမှ ...

"ဘယ်မှာ လဲ မင်းရဲ့ ဆန်ကော"

"ဗျာ ..."

"ဆန်ကော ဘယ်မှာ လဲလို့ မေးနေတယ်"

"အ ... အခန်းထဲမှာ ရှိတယ် ... မမ"

"တောက် ... မင်းဘာလုပ်တာလဲ၊ တခြားဘာကိုမှ မတွေးတတ်ရင်
တောင် ငါ့ဂုဏ်သိက္ခာကို တွေးပေးဖို့ ကောင်းတယ်၊ မင်းပြန်စဉ်းစားကြ
ည့်စမ်း၊ တရုတ်လူကြီးမင်းတွေရဲ့ ရှေ့မှာ ဆန်ကောချပ်ကြီး ကိုးရိုးကား
ရားနဲ့ ... မင်းအလုပ်က စကားပြန်လေ ... မင်းက ငါ့အနီးအနားမှာ ရှိ
နေတဲ့ လူလေ၊ အဲဒီ ဆန်ကောကံ့နဲ့ ... တောက် ... မင်းကွာ ..."

သူလည်း ဂုဏ်ယူစရာ ဆန်ကောချပ်နှင့် တစ်မြို့လုံးပတ်ခဲ့သည်။ ။
ညနေ လူကြီးမင်းရုံးခန်းသို့ ဝင်မှ ဆန်ကောပြဿနာ နည်းနည်းရှိလာ
ကာ သူသတိထားမိသွားသည်။ ။ ပထမ ရုံးခန်းမဝင်ခင် ဧည့်ဆောင်မှာ
ထိုင်စောင့်ရသဖြင့် ရေနွေးကြမ်းဖြင့် လိုက်လံ ဧည့်ခံသော တရုတ်မ
လေးအား အကူအညီတောင်းကာ ဆန်ကောကို ခေတ္တ ခဏ ထိန်းသိမ်း
ထားဖို့ အပ်နှံထားလိုက်သည်။ ။

ရဟတ်ယာဉ် မဆင်းသေး၍ ရေချမ်းတို့ တစ်နာရီခန့် ထိုင်စောင့်ရင်း
ရေခွေးကြမ်းတွေချည်း လှိမ့်သောက်နေရသည်။ ။

တစ်အောင်စလျှင်ပင် ယွမ်နှစ်သောင်းခန့်တန်သော ...
လက်ဖက်ခြောက်ဖြစ်ရကာ အထူး ဧည့်သည် တော်များ သာ တည်ခင်းခွင့်ရကြသည်။ ။

နေညိုညိုနှင့် ခင်မြဇင်တို့ အခါးကြောက်သဖြင့် သိပ်မသောက်ကြ၊
ရေချမ်းအတွက်တော့ ရပ်ကွက်ထဲက ငါးဆယ်တန် ရွှေရမ်းလေး လက်ဖက်ခြောက်ထက် ပိုပြီး ခံတွင်းတွေနေသဖြင့် ... ငှဲပေးသမျှ မော့ချသည်။ ။

တစ်နာရီနီးပါးကြာသွား၍ တရုတ်မလေးက သူ့အား ဆန်ကော လာပြန်ပေးပါသည်။ ။ သူ့ဂျူတီချိန် ကုန်သွားသဖြင့် ဆက်ပြီး ထိန်းသိမ်းပေးရန် မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း ပြောသွားသည်။ ။

ထိုအ ခိုက်မှာ ပင် တာခံ "ဝမ်" ရောက်လာကာ လူကြီးမင်းနှင့် တွေ့ဆုံရန် ခေါ်လေတော့၏။ သူလည်း ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့ပဲ ဆန်ကောတစ်ချပ်နှင့်နေညိုညိုနှင့် တရုတ်လူကြီးမင်းကြားမှာ စကားပြန်လုပ်ရ လေတော့သည်။ ။

မျက်နှာလေး တရဲရဲနှင့် နေညိုညို ရှက်နေမှန်း ထိုအချိန် ကတည်းက သတိထားမိပါသည်။ ။ ထိုကြောင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှု ကိစ္စအား ရှန်ဟိုင်းနှင့် ဆက်သွယ်၍ အတည်ပြုမှု ရယူရန် အတွက် ရုံးခန်းအပြင် ထွက်ကာ (၁၅) မိနစ်ခန့် နားရ၍ ... သူလည်း ထိုအချိန်လေးကို အသုံးပြုကာ ဧည့်ဆောင်ဝန်ထမ်းနှင့် ညှိရသည်။ ။

သည် တစ်ခါ တရုတ်မလေး မဟုတ်တော့ဘဲ၊ တရုတ်ကောင်လေး ဖြစ်၍ စကားပြောရ အဆင်ပြေကာ ဆန်ကောကိုလည်း ကြည်ကြည်သာ

သာ လက်ခံထားလိုက်သည်။ ။

သို့ဖြင့် ဒုတိယအကြိမ် လူကြီးမင်းနှင့် ပြန်ဆုံကာ လုပ်ငန်းကိစ္စ ဆွေးနွေးကြပါသည်။ ။ လူကြီးမင်းတို့ အလယ်မှာ ဆန်ကောမပါတော့သဖြင့် နေညိုညို၏ မျက်နှာလည်း ပို၍ လင်းပါသည်။ ။

လုပ်ငန်း အဆင်ပြေကာ လူကြီးမင်းက သူနှင့်အတူ ညစာ စားရန် ဖိတ်ခေါ်၍ အားနာနာနှင့် ကြိတ်လိုက်ကာ ည(၈)နာရီကျော်မှ ဟိုတယ်သို့ ပြန်ရောက်လာကြသည်။ ။ ရောက်ရောက်ချင်းပင် ကိုယ်စားလှယ်ရုံးမှ ကားတစ်စီး ထပ်ရောက်လာကာ ဆန်ကောတစ်ချပ်နှင့် တရုတ်ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ယောက် အပြေးအလွှား ရောက် လာပြီး နေညိုညိုထံ ဆန်ကောကို အပ်သည် တဲ့ ...။

"ဟုတ် ... ကျွန်တော်နည်းနည်းတော့ တွေးမိပါတယ်မမ ဒါပေမဲ့"

"ဘာကို ဒါပေမဲ့ဦးမလို့ လဲ၊ မနက်ဖြန် သူတို့ အစီအစဉ်နဲ့ ရှန်ဟိုင်းသွားဖို့ ရှိတယ်၊ မင်း အဲဒီဆန်ကော ပါလာလို့ ကတော့ ... မင်းဘဝ မင်းတွေးတော့"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့"

ပြောပြီး သူ့ရှေ့က ခြေသံခတ်ပြင်းပြင်း လျှောက်ထွက်သွားတဲ့ နေညိုညို မကြည့်ရဲတော့သလို ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်သည်။ ။ သူမ၏ ခွာချွန်ဖိနပ်နှင့် ကြမ်းပြင်ထိခတ်သံတွေ အတော်ဝေးဝေး အထိ ရောက်သွားမှ သူ့အသာအယာ ခေါင်းမော့ လေပူမှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ။

အမှန်တော့လည်း ... ဒီဆန်ကောချပ်ကို ဒီနေ့ဝယ်ဖို့ အစီအစဉ်မရှိ။ ကိုယ်စားလှယ်ရုံးသို့ ရောက်သွားပြီးမှ တွေ့ဆုံရမည့် လူကြီးမင်းက အရေးကြီးကိစ္စနှင့် ရှန်ဟိုင်းသို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ထွက်ခွာသွား၍ ညနေ

ပြန်ရောက်ချိန်အား ထိုင်စောင့်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် ရုံးတာဝန်က နေ့လယ်စာအတွက် ကြယ်ခေါင်၏ နာမည်ကြီးစားသောက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် ဧည့်ခံကျွေးမွေးရင်း ကြယ်ခေါင် မြို့ထဲ လည်ပတ်ခွင့်ရရန် စီစဉ်ပေး၍ ထိုအစီအစဉ်အား လက်ခံကာ ထွက်လာကြသည်။ ။ ဈေးကွက်တွေပါ လေ့လာခွင့်ရ၍ နေညိုညို သဘောအကျကြီးကျ နေသကဲ့သို့ ရေခမ်းလည်း ပျော်သွားသည်။ ။

ကြိမ်ထည်ပစ္စည်း သီးသန့်ရောင်းချသောဆိုင်ကို ဝင်မိသောအခါ ရေချမ်း အမေ့လက်ဆောင်ကို သတိရကာ ဝယ်မိလေတော့သည်။ ။ မူလအစီအစဉ်အရ နယ်စပ်ကုန်သွယ်မှု တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးကိစ္စ နှစ်ညအိပ်သုံးရက်ထက် မကြာဘူးဟု သတ်မှတ်ကာထားသည်။ ။ အပြန်မှာ တောင်ကြီး၊ မန္တလေး တစ်ရက်စီဝင်ရမည်။ ခရီးစဉ်တစ်လျှောက်လုံး (၇) ရက်နှင့် အပြီး ရန်ကုန်ရုံးချုပ်သို့ ပြန်ဝင်ရမည် ဖြစ်၍ လက်ဆောင်ပစ္စည်းအတွက် သီးခြားထွက်ဝယ်၍ အခွင့်အရေး မရှိ၊ ယခုလို ကြုံကြိုက်တုန်းမှ မဝယ်လျှင် မရနိုင်တော့။

ထို့ကြောင့် ရေချမ်း ဝယ်ယူလာခဲ့သည်။ ။ အချင်းဝက် နှစ်ပေခွဲနီးနီးရှိသော ဆန်ကောအရွယ်အစားက သေးတော့မသေးလှ။ မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့က ဆန်ကောတစ်ချပ် ဝယ်ယူအားပေးမှုအတွက် လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးသော တာဝန်ခံ မစ္စတာဝမ်က ဂုဏ်ယူဝမ်းသာစွာ အမှတ်တရဓာတ်ပုံပင် ရိုက်ယူထားလိုက်သည်။ ။

အသင့်သုံး အပေါ့စားပလတ်စတစ်၊ ဖိုင်ဘာနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ခေတ်မီပစ္စည်းတွေ ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်နှင့် ဈေးကွက်ဝင်နေပါလျက် ရိုးရာလက်မှုကြိမ်ထည်ကိုမှ ရွေးချယ်သည့် မြန်မာတို့ ၏ ယဉ်ကျေးမှုစိတ်ဓာတ်ကို အလွန်မှ လေးစားပါကြောင်းဟု မစ္စတာဝမ် ပြောတုန်းက နေ

ညိုညို၏ မျက်နှာမှာ ဝင့်လို့ ဝါလို့ ...။

မြန်မာစကားပြောတတ်သော တရုတ်ကိုယ်စားလှယ်က ...။

"မြန်မာကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး မစ္စနေညိုညိုရဲ့ ဆန်ကောတစ်ချပ်က ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ ကျန်ခဲ့လို့ လိုက်ပို့တာပါခင်ဗျာ ..."

နေညိုညို၏ မျက်နှာက နေဝန်းနီနီကြီးနှင့် ပြုံးကာ လက်ခံပေးခိုက် ရေချမ်းဝင်ကာ လက်ခံပေးပြီး 'ရှဲရှဲ' 'ဟဲဟဲ' လုပ်ပေးလိုက်ရသည် ။ ထို့နောက် နေညိုညို ချာခနဲ လှည့်ကာ ထွက်သွား၍ သူလည်း ဆန်ကောတစ်ချပ်နှင့် မောလုပ်လုပ်ကြီးဖြစ်ကာ ကျန်ခဲ့သည် ။

အင်း ... မနက်ဖြန်တော့ ...။

မနက်စာစားပြီးသည် နှင့် ကိုယ့်အိတ်ကိုယ်ဆွဲကာ ဧည့်ဆောင်မှာ ထွက်ကာစောင့်ကြသည် ။ နေညိုညို မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်တော့ ရေချမ်းဆီမှာ ဆန်ကောပါမလာ၍ စိတ်သက်သာရာရပုံ ပေါ်ပါသည် ။ သူတို့ သုံးယောက် ဧည့်ဆောင်ရောက်ပြီး ဘာမှ မကြာ၊ မစ္စတာဝမ်ကိုယ်တိုင် ဆယ့်နှစ်လွှာအထိ တက် လာပြီး ခေါ်ယူကြိုဆိုသဖြင့် မြေညီထပ်သို့ ဆင်းကြကာ ခြောက်ပေါက်ဟု ခေါ်သော ကားနက်ကြီးနှစ်စီးဖြင့် ရဟတ်ယာဉ်ရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်လာကြသည် ။

တရုတ်လူကြီးမင်းပါ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီးတည်း လိုက်ပါမည်ဖြစ်ရကား ကွင်းအစပ်အထိ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးသည့် မစ္စတာဝမ်တို့လို တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်တွေပင် အယောက်နှစ်ဆယ်လောက် ရှိကြသည် ။

ဟိုလူ ‘ရဲရဲ’ ဒီလူ ‘ရဲရဲ’ နှင့် အတတ်နိုင်ဆုံးပြုံးကာ နှုတ်ဆက်ပြီး လှည့်အထွက် ကွင်းအစပ်အထိ အသည်းအသန် မောင်းဝင်လာသော ကားတစ်စီးကြောင့် အားလုံးရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်ကာ အထိတ်တလန့် လှည့်ကာကြည့်ကြသည်။ ။

မောင်းဝင်လာသော ကားလေးရပ်သွားပြီး ကားထဲမှ ဟိုတယ် ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဆန်ကော့ချပ်ကိုင်ကာ ထွက် လာလေတော့သည်။ ။ ထို့နောက် တရုတ်ဘာသာဖြင့် ...

"ဧည့်သည် တော်တွေ တည်းခိုတဲ့ အခန်းမှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းမို့လို့ လိုက်ပို့တာပါခင်ဗျာ"

ထိုအခါ မစ္စတာဝမ်က ...

"အို ... ကျေးဇူးပဲ ညီလေး၊ ဒါ ငါတို့ ကိုယ်စားလှယ် မစ္စနေညိုညိုတို့ အင်မတန် အလေးထားမြတ်နိုးတဲ့ ပစ္စည်းပါကွယ် ... ဟဲဟဲဟဲ ..."

ဘာတွေပြောနေကြသည် ဆိုတာတော့ နေညိုညိုနားမလည်သို့သော် ဆန်ကော့ကိုမြင်နေပြီဖြစ်၍ နေညိုညို၏ မျက်နှာ ညိုရာမှ မှောင်ကာသွားတော့၏။ ရေချမ်းလည်း ညဉ့်တစ်ဝက်နီးပါး စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ဆန်ကော့ကို တမင်ချန်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

မနက်က အိပ်ရာနီးနီးချင်း အမေ့အတွက် လက်ဆောင်ကို ယူမလာနိုင်တော့၍ စိတ်ထဲကနေ အမေ့ကို တောင်းပန်လိုက်သေးသည်။ ။ အမေ့အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတာကလွဲ၍ ဒီမနက်ဆန်ကော့ကို စွန့်ပစ်ထားခဲ့နိုင်ခြင်းက သူ့စိတ်ကို ပေါ့ပါးစေပါသည်။ ။ ဆန်ကော့နှင့် တာဝန်ဝတ္တရားက ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်သော်လည်း သွယ်ဝိုက်၍ ထိခိုက်နေသဖြင့် ထားခဲ့လိုက်တာသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ။

နေညိုညိုလည်း နေမညိုသောမျက်နှာနှင့် ခရီးဆက်နိုင်ခဲ့သည်။ သူ
လည်း သွက်လက်စွာ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ယခုမူကား ... ဆန်ကော
တစ်ချပ်က တစ်တန်မျှသာ အလေးချိန်ရှိသည် ဟု ထင်မြင်နေရသည်။
စိတ်နှင့် ကိုယ်နှင့် မကပ်နိုင်တော့ဘဲ ဆန်ကောကို ဒီအတိုင်း ဆွဲကိုင်လာ
သဖြင့် ရဟတ်ယာဉ်ပန်ကာ လေယာဉ်အားကြောင့် လွှားခနဲ လွတ်
ထွက်တော့မည့် ဆန်ကောကို မနည်းပင် ပြန်ဖမ်းဆုပ်ထားရလေတော့
သည်။

"ငါ့နှယ် ... ကွာ ..."
